

správné právní posouzení věci (§ 503 čís. 4 c. ř. s.) a právem se domáhá ohledně dotyčné části zrušení napadeného rozsudku. Žalované jest též přisvědčiti, pokud se brání tomu, by se soudní dražba stala podle dražebních podmínek žalující stranou předložených. Stanoviti dražební podmínky při soudním prodeji za účelem zrušení společenství jest vzhledem k ustanovení Šu 352 ex. ř. a podle §§ 272 až 280 zejména Šu 277 nesp. říz. věcí soudce, který dražbu bude prováděti, nikoli soudce sporného (sb. n. s. 5165 a 5381). Dotyčný výrok do rozsudku nepatřil a dovolání jest v tom směru (§ 503 čís. 4 c. ř. s.) oprávněno. Z uvedeného plyne, že dovolání, pokud směřuje proti zrušení spoluvlastnictví jest v nepravu, že však jest oprávněno, pokud se týče dražby nemovitostí vl. č. 158, 173 a 270 a též co se týče dražebních podmínek. Ohledně dražby uvedených nemovitostí bylo rozsudky nižších soudů zrušiti a věc vrátiti prvnímu soudu k doplnění a novému rozhodnutí.

Čís. 6870.

Sudiště podle Šu 88, druhý odstavec, j. n.

Dojde-li faktura až po obdržení zboží příjemcem, není kupitel vázán sudištní doložkou faktury a neplatí v tomto případě předpoklad o přijetí sudištní nabídky mlčky.

Lhostejno, kdy byla faktura odeslána, najmě zdali se tak stalo současně se zbožím.

(Rozh. ze dne 8. března 1927, R I 168/27.)

Proti žalobě, zadané na fakturním soudě, namítla žalovaná firma místní nepříslušnost. Soud první stolice námitce vyhověl a žalobu odmítl. Rekursní soud zamítl námitku místní nepříslušnosti. Důvody: Odůvodnění prvního soudu, že je místně nepříslušným, poněvadž faktura došla stranu žalovanou později než zboží samo, nemá opory v zákoně a soud rekursní právní náhled ten nesdílí. Již judikát číslo 176 (rozhodnutí ze dne 14. listopadu 1906, čís. 151) uvedl, že k odvrácení příslušnosti ve smyslu Šu 88, druhý odstavec, j. n. není zapotřebí, by ten, kdo přijal fakturu, opatřenou doložkou splatnosti a žalovatelnosti v určitém místě, zároveň se zbožím nebo již před jeho dojitím zaslanou, tento záznam výslovně pozastavil, nýbrž že stačí, když ohledně znění faktury dá takové prohlášení nebo takové jednání podnikne, z něhož jest zřejmo, že fakturu podle celého jejího znění nechce přijmouti. Jaké prohlášení nebo jaké jednání k tomu cíli stačí, je posouditi dle konkrétního případu. Zda fakturované zboží bylo objednáno čili nic, jest pro posouzení toho, zda je založeno sudiště podle Šu 88 druhý odstavec j. n., samo o sobě bez významu. § 88 druhý odstavec j. n. v nynějším doslovu zní: Mezi osobami provozujícími obchodní živnost zakládá se soud splniště také tím, že přijme se faktura zároveň se zbožím nebo již před dojitím jeho zaslaná, jež opatřena je doložkou, že placení státi se má na určitém místě a že na témže místě mohou býti podány žaloby z tohoto důvodu, leč že by této poznámce nebo faktuře vůbec se

vytýkalo, že odporuje smlouvě, nebo že by se faktura bez poznámky vrátila, nebo zásilka, o níž faktura byla vyhotovena, jako neobjednaná se odmítla. V projednávaném případě jest nesporno, že faktura byla opatřena doložkou splatno a žalovatelná v Praze, že nebyla vůbec vrácena, že dopisem strany žalované ze dne 17. října 1926 byla část zasláního zboží dána straně prodávající, tedy žalobci, k dispozici. Svědci stranou žalující vedení výslovně potvrdili a listinami soudu předloženými a čtenými prokázali, že faktura byla vystavena v týž den, kdy bylo zboží dáno na poštu k dopravě na stranu žalovanou, že v tentýž den a při téže příležitosti byla i faktura předána poště k dopravě pro stranu žalovanou. Je tu tedy zachováno ustanovení §u 88, druhý odstavec, j. n. »faktura zasláná zároveň se zbožím nebo již před dojitím jeho«.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

V §u 88, druhý odstavec, j. n. jest fakturní sudiště omezeno — mimo jiné — též podmínkou, že faktura, obsahující sudištní doložku, dojde příjemce včas, a jako nejzazší časovou mez stanoví zákon, že faktura musí dojíti nejdéle zároveň se zbožím. Dojde-li tedy faktura až po obdržení zboží příjemcem, není tento povinen nesouhlas s doložkou o sudišti prodávajícího zboží vytýkati způsoby v zákoně označenými, poněvadž již není doložkou vůbec vázán a neplatí v tomto případě předpoklad o přijetí sudištní nabídky mlčky. Bylo-li prvním soudem zjištěno, že zboží od žalobce došlo na žalovanou firmu dříve, než faktura na ně, obsahující sudištní doložku, nemohla býti příslušnost fakturního sudiště založena tím, že příjemce nepozastavil sudištní nabídku v opožděně ho došlé faktuře. Jest lhostejno, kdy byla faktura prodávatelem zboží odeslána a zda se tak stalo současně se zbožím. Rekursní soud zcela mylně z okolnosti, že faktura byla podána na poštu téhož dne se zbožím, — usuzuje, že tím již bylo vyhověno předpokladu §u 88 druhý odstavec j. n. bez ohledu na to, kdy došla faktura příjemce. K vyvrácení jeho vadného názoru postačí odkázati ku plenárnímu rozhodnutí tohoto nejvyššího soudu sb. n. s. 2956. Bylo proto důvodnému dovolacímu rekursu vyhověti a usnėti se jak shora uvedeno.

Čís. 6871.

Při rozdělení společného majetku manželů dlužno přihlížeti též ku změnám v podstatě společného statku, nastávším za trvání společenství. Ve sporu o zrušení smlouvy jest se zabývati vzájemnými nároky, týkajícími se společenství statků, zejména výdajů na jejich zlepšení (nákladů a jiných dluhů). Dlužno vyšetřiti hodnotu společného celkového jmění do společenství každým z manželů původně vneseného a dále i hodnotu společenského jmění při rozvázání smlouvy. Přírůstek neb úbytek ze společenského jmění, vzniklý za trvání společenství statků, připadá na oba manžele.

(Rozh. ze dne 8. března 1927, Rv I 948/26.)